

Franz Werfel (1890 – 1945): Píseň o Bernadettě (1941)

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

B. 1. Doba a místo (děje);

2. Kompozice;

3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;

4. Námět, témata, hlavní motivy;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

Poslové vědy

(...) J. B. Estrade pohlédne udiveně na básníka:

„Rozuměl jste vám dobře, Lafite? Jste věřící?“

„Věřící? Jsem jediný pravý nevěrec, kterého znám, velevážený pane! Nevzývám totiž ani rúženec, ani matematické či chemické formule. Vidím v náboženství jakýsi lidový předúvar poezie. Nedívejte se na mne tak kysele, milý Clarensi, to je závažná formule, umění je plně zesvětštělé náboženství. proto je umění náboženstvím devatenáctého století.“

Berní správce polekaně odstrčil svou čokoládu:

„To, co říkáte, platí možná pro Paříž, ale ne pro nás, prosté venkovany. Jako dobrý katolík upřímně přiznávám, že pokládám tu historii s massabielským zjevením za trapnou a pohoršlivou.“

„To vám rád věřím,“ replikuje nesnášenlivý Lafite. „To je tím, že všechno, co se nazývá náboženstvím, je dnes pouhé mechanické opakování, prázdná konvence a stranická politika. Když pak nějaká originální bytost skutečně své bohy prožívá a nazírá je, neviditelné, v pravé podobě, jak tomu bývalo v dobách skutečně náboženských, musí nezbytně vzbudit nelibost všech konvenčních odříkávačů modliteb. Nic totiž nemůže rozmrzet hůř dobu, která je pouhou matnou kopií, než originál.“

„Ale pánové, pánové,“ žebronil Duran, těkaje nechápavýma očima od jednoho k druhému. „Co chcete? To všechno je přece vyložený švindl. Přece víte, že se od nějaké doby potlouká v kraji cirkusová společnost z pau. Dovedu si představit, že si nějaká moc hezká krasojezdkyně dovolila tenhle žert s přihlouplým dítětem...“

„Jednu hypotézu bychom tedy měli,“ směje se spisoatel. „Bylo by zajímavé poznat i hypotézy druhých pánů. (...)“

„Hypotézy jsou věci císařského státního návladnictví,“ podotkne Estrade s lehkou úklonou k holohlavému Vitalu Dutourovi.

„Mýlíte se, pánové,“ prohlašuje muž s rýmou. „státní moc není hypotetická... Ale předběžná vyšetřování spadají do oboru policie...“ A podá ruku komisaři Jacometovi, který právě přistupuje ke stolu: „Něco nového, milý Jacomete?“

Policejní úředník si otírá čelo, neboť Duranova výstavní kamna vysílají mohutný proud horka.

„Je to čiré bláznovství,“ vrtí hlavou. „Dostal jsem několik hlášení: Callet hlásí demonstraci před Cachotem. Moje dcera mi vyprávěla, že zítra potáhne půl města s tou malou Soubirousovou k Masabielle. A četnický brigádýr d'Angla referuje o velkém pozdvižení v Omexu, ve Vigués, v Lezignanu a jiných vesnicích...“

„A to se prosím děje v polovině devatenáctého století,“ opakuje znovu naříkavě kavárník. „Lurdy budou vykřičeny po celé osvícené Francii. (...)“

Vital Dutour zdolal pomalu nával kašle a řekne:

„Pro nás soudce,“ vysvětluje, „přichází v úvahu vždycky jen klíčová otázka: cui bono? Komu to prospěje? A sice: komu to v tomto případě prospěje politicky? Musíme si totiž uvědomit, že v dnešní době není jediného mrknutí oka, aby nebylo politické. Jestliže se dnes svatá Panna zjevuje dceře nádeníka, dělá to i ona z vysloveně politických důvodů. (...) Zjevení massabielská slouží

tudíž restauraci Bourbonů, po které francouzský klérus touží. Jako zástupce francouzské vlády musím tedy tyto demonstrace zařadit mezi velezrádné rejdy, jež se poslední dobou všude povážlivě množí.“ (...)

Ale Estrade je nepříjemně dotčen.

„Představy nějakého děcka nejsou náboženstvím,“ namítne. „Náboženství není církev. Církev není klérus. A klérus jako celek rozhodně není royalistický. Sám znám jednoho kněze, který smýšlí dokonce republikánsky.“

II. Nebeletristický text:

A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;

B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Lourdy a Santiago de Compostela

[Hlavní stránka](#) » [Kalendář akcí](#) » **Lourdy a Santiago de Compostela**

Jedny z nejznámějších poutních míst současnosti Lourdy jsou proslaveny opakovaným zjevením Panny Marie a zázračnými léčebnými účinky místního pramene. Santiago de Compostela od středověku do dnešních dní zve poutníky na cestu k hrobu apoštola Jakuba. Přednáška přináší základní charakteristiky obou míst a osobní zážitky autora.

Typ přednáška

Délka **2 hod.**

Místo konání [Muzeum cestopisné literatury](#) - vedle Jihočeského divadla

Datum a čas konání **st 6.1.2016 17:30**

URL www.muzeum-cestopisu.cz/cz/

Přístupné pro vozičkáře **Ano**